

Jeg skal som indspark i den kommende debat fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen inden den 1. marts 2001 at tage de nødvendige initiativer, som kan gøre det muligt for børn og forældre i Danmark at undgå at blive konfronteret med pornografiske billeder i offentlige rum – herunder bl.a. på internettet og ukodede tv-kanaler« (Forslag til vedtagelse nr. V 10).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu sker der jo mange ting i politik, og det er jo heller ikke på nuværende tidspunkt, at jeg skal komme med bemærkninger til justitsministeren, men jeg kan da ikke lade være med at nævne, at hr. Christian H. Hansen fra Venstre, det er mig – eller: Jeg er stadig væk fra Dansk Folkeparti.

Men jeg vil stille et spørgsmål til hr. Frank Dahlgaard, for han nævnte heroppefra noget om højden, hvori pornografisk materiale var placeret i forretninger. Det er jo rigtigt, at den i mange tilfælde er nede i en meget lav højde, og det vil sige, at de, der støder først ind i det, faktisk er børn. Men hvordan vil hr. Frank Dahlgaard lovgive om det?

Det er ikke, fordi jeg ikke forstår hr. Frank Dahlgaards synspunkter, men vil det ikke være meget svært at lovgive om? Jeg mener, hvilken højde skulle man f.eks. sætte ind? Det har heller ikke noget at gøre med, at jeg selv er høj, så jeg er irriteret over, at det er nede, sådan at jeg skal bukke mig. Det er slet ikke det, det handler om. Men vil det ikke være meget svært at lovgive om det her?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, det er ikke altid lige let at lovgive, men vi får altså vores fede løn herinde for også at lave det arbejde, som ikke er så let. Og man kan i andre lande, bl.a. i Island og Norge, hvor vores ambassadører og folk fra ambassaderne har gjort noget ud af det – jeg har materialet, det har været tilgængeligt for ordførerne her før debatten –

praktisere det på en anden måde. Det er klart, at det er en vurderingssag for myndighederne, herunder politimyndighederne, men det er efter nogle retningslinjer, og de er helt anderledes ordentlige, så de giver børn, unge og andre mulighed for at blive fri for billedpornografi i offentlige rum.

Kan man i Island og Norge og andre steder, så kan vi også i Danmark.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Som vi alle har kunnet læse i besvarelserne af spørgsmålene bl.a. fra hr. Frank Dahlgaard, og som vi just har hørt det beskrevet af justitsministeren, så findes der i dag bestemmelser til regulering af området billedpornografi. Der findes i dag et strafferetligt værn, og bestemmelserne bruges.

Debattens kerne bliver således forståelsen af de begreber, som optræder som afgrænsende i bestemmelsen: anstødelig karakter, uterlig, utugtig, osv.

Her bliver debatten svær at tage på et generelt plan, da disse begreber utvivlsomt vil skulle vurderes i en konkret sammenhæng. Det er vel sagtens også det ræsonnement, som danner baggrund for bestemmelserne, som de er i dag, nemlig at det i dag er domstolene, der i de konkrete sager danner en retspraksis ud fra deres samtid.

Fra den socialdemokratiske gruppes side har vi ikke megen tiltro til, at vi her fra Folketinget kan komme en generel afgrænsning meget nærmere, end tilfældet er i dag. Den seksuelle liberalisering har fundet sted. Og som repræsentant for en generation, der er født, efter at pornografien blev fri, har jeg meget svært ved at forestille mig en tilbagevenden til tidligere tiders opfattelse af, hvad der har anstødelig karakter.

Hr. Frank Dahlgaards ønske om, at særlig børn og forældre ikke skal konfronteres med billedporno, finder vi i Socialdemokratiet er et noget urealistisk ønske i et land, hvor billedpornoen har været tilladt siden 1969.

Og hvorfor lige de to grupperinger i befolkningen? Hvorfor må jeg godt konfronteres med billedporno, bare fordi jeg ikke er forælder, mens hr. Frank Dahlgaard ikke må alene qua sin rolle som forælder? I Socialdemokratiet synes vi ikke alene, det er urealistisk, men også en smule ulogisk. Det er logisk og fornuftigt at skille bør-